

на забрадки), плетене на дантели, шиене на юргани. След 30-те години се оформят циганските "наемници", които ходели в града да работят по домовете - да перат, мажат, да навиват "калмукуни" (от растението магуна се правели до 10-15 см дълги парченца и на тях върху чекрък се нашивала прежда).

След 30-те години сред циганите се оформя и група на "джамбазите". Джамбазите познавали тънкостите и телосложението на животните и според това, за какво ще се използват, преценявали способностите и физическите им качества. Почти всички джамбази били и "байтари" - хора, които разбирали и от болести по конете - напр. болестта "сап" по копитата на конете.

От тази подгрупа цигани по-рядко е имало и ковачи. Те работели в работилниците, наричани "атешлик". Изработвали ръжени и подкови.

Сред тази подгрупа е имало и т.нар. юрукчи - млади момчета, които работели в такива богаташки български семейства, които отглеждали коне за езда. Юрукът е бил длъжен да се грижи за определен състезателен кон - да го храни, разхожда и на сватби и на Тодоров ден да участвува в конни надбягвания.

Сред циганите от тези села е имало и такива, които са се занимавали и с лечение и знахарство:

а) "късане на галак" - при болки в коремната област правели специални разтривки и притискане с колче, докато се получавало облекчение;

б) близане на око - за изваждане на пращинки, сламки;

в) пукане на възлица, леене на куршум, басне, весене - за лскуване на страхови неврози. (*Весело оживление. Смях.*)

В село Бозвелийско живеят около 1000 цигани от подгрупа "лахо" ("лахоря"). Живеят в циганска махала. Водят уседнал живот. В миналото са били скитници. Имали са занаятите на провадийските "лахо".

Днес голяма част от занаятите са изчезнали и забравени. А тези от тях, които са останали, не са така типични за дадена подгрупа. Най-общо, запазил се е занаятът "джамбазлък", т.е. купуване и продаване на животни (днес предимно коне и магарста), но той съществува както при подгрупата "лахо", за която е характерен, така и при подгрупата "хорохая". При тези две групи се е появил и един сравнително "нов" занаят - сватбарски музиканти.

При подгрупата "чарале" се е запазил занаятът "налбантство", а правенето на печки от подгрупата "хорохая" се е превърнало в правене на водосточни тръби.